

לוי קיפניס, משורר וסופר
(1890-1990)

כאשר היה קיפניס סטודנט ב"בצלאל", ביקר יום אחד בגן ילדים שהוקם לצד הסמינר הראשון לגננות, וראה שלגננות חסרים שירים, סיפורים וחומרי לימוד מקוריים בעברית. הוא החליט לכתוב להן רפרטואר לימודי חדש, שכלל סיפורים, מחזות, משחקים ושירים עם תווים. כדי להקל על הגננות, כתב את תווי השיר בכתב־ידו, כשמפתח סול נמצא מצד ימין, כך שהתווים נכתבו כמו בעברית, מימין לשמאל. דורות רבים של ילדים בארץ גדלו על שיריו.

מי רוֹצֶה, רוֹצֶה לְשַׁמֵּץ
מַעֲשֶׂה בְּגִזֵּר?
גִּזֵּר גִּזֵּר גִּזֵּר -
אֵין כְּמוֹהוּ גִּזֵּר!
זֶרַע אוֹתוֹ בְּגֵן הַיָּרֵק
סָבָא אֶלְיָעֶזֶר.

יליד אוקראינה, למד עברית עוד בילדותו ובגיל שלוש-עשרה הוציא לאור עיתון בשם "פרחי נוי". את שירו הראשון פרסם בשנת 1910 בעיתון הילדים "הפרחים". ב-1913 עלה לארץ-ישראל ולמד אמנות ב"בצלאל". ב-1922 השתלם באמנות בברלין, ועם שובו לישראל החל ללמד ב"בית מדרש למורים וגננות לוינסקי" בשכונת נווה צדק וערך את "גננו", כתב העת הראשון בארץ לגננת העבריה. ב-1928 הקים תיאטרון לילדים שאותו ניהל במשך עשרים וחמש שנים וכתב לו מחזות רבים. ב-1956 פרש מהוראה והתמסר לכתיבה. יצירתו מתפרשת על פני שמונים שנה וכוללת שמונה מאות סיפורים, שש מאות שירים וכמאה ספרים. קיפניס זכה בפרסים רבים, בהם: פרס יציב (1962), פרס למדן (1974) ופרס ישראל, שהוענק לו ב-1978. ב-1988 קיבל את "עיטור אנדרסן" של המועצה הבין-לאומית לספרות ילדים שליד אונסק"ו. יצירותיו תורגמו לשפות אנגלית, צרפתית, גרמנית, רוסית, ערבית ויידיש. ב-1977 זכה בתואר "יקיר תל-אביב-יפו".